

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 39 (04/00) - 000203

arbetarmakt.com

Innehåll

- Sanktioner mot Haider?
- USA och balken i det egna ögat
- A-kassemygel?
- Arbetarmakts konferens
- Leninstaty i Helsingfors?
- Nyheter på hemsidan

Sanktioner mot Haider?

Klumpigt som en elefant i ett glashus hotar flera av EU-länders regeringar att isolera Österrike om högerextremisten Jörg Haider och hans FPÖ släpptes in i regeringsställning. Föga förvånande har EU-ländernas försök att diktera regeringens sammansättning möts med irritation och ilska i Österrike. Hoten har antagligen till och med stärkt Haiders ställning på hemmaplan.

Som revolutionära socialister ger vi inte ett vitten för dessa hot om kollektivbestraffning av österrikarna för att lite mer än en fjärdedel av väljarkåren lagt sin röst på Haider - och för det borgerligt konservativa ÖVP:s försök att tämja Haider genom en regeringskoalition. Vi är övertygade om att Haider aldrig kunnat segla upp som en maktfaktor om Österrike styrts av en revolutionär arbetarregering som förmått att vinna majoriteten för skapandet av ett socialistiskt samhälle. Haider är helt och hållet en produkt av missnöjet det borgerliga och reformistiska österrikiska etablissemangets politik - på samma sätt som Hitler blev en maktfaktor genom den tyska småbourgeoisins förkastande av Weimarrepublikens ledande partier.

Haiders grepp kommer inte brytas av några sanktioner över huvudet på den österrikiska befolkningen. Tvärtom. Sanktioner fungerar bara om de har stöd av en betydande del av befolkningen i det land som utsätts för dem, dvs när de allmänt uppfattas som en solidaritetshandling med det utbredda motståndet mot den härskande regimen.

Istället för applådera det populistiskt motiverade hotet om sanktioner -Europas härskare har aldrig haft några problem att acceptera rasistiska och främlingsfientliga regimer när det passerat dess intressen - sätter vi vårt hopp till arbetarklassen i Österrike och resten av Europa.

Varje framgång arbetarklassen uppnår i direkt kamp med högerextremismen är mycket mera värt än alla sanktionshot från Europas borgerliga och reformistiska regeringschefer tillsammans. Det kommer att inte bara stärka dess självförtroende utan också stimulera dess tillit till sin egen självaktivitet - istället för den borgerliga staten och dess polis. Än mer så som de skrämmande lärdomarna från 20- och 30-talets Italien och Tyskland visar att den borgerliga statens ämbetsmän och polis aldrig tvekat att övergå till högerextremismens läger om den senare lyckas bryta igenom

och framträda som en massrörelse.

USA och balken i det egna ögat

Världspolisen USA som ofta höjer rösten angående mänskliga rättigheter hade från årsskiftet fram till i torsdags avrättat nio personer, dvs en var tredje dag. En av dem, Billy Hughes, hade fått vänta i 24 år(!) för att den amerikanska rättvisan skulle släcka hans liv.

En annan, Glenn McGinnis. Han var bara 17 år. Om man skall räkna de länder som avrättat ungdomsbrottslingar under de senaste 20 åren hamnar USA i sällskap med Bangladesh, Iran, Irak, Nigeria, Pakistan, Saudi-Arabien och Jemen. Dvs, några av de länder som USA ofta riktar stark kritik mot för deras avsaknad av mänskliga rättigheter.

Undrar om Clinton sa något om saken i Davos när han och andra gratisätare i den "globala eliten" - Dagens Nyheters uttryck - bevistade World Economic Forums årliga möte i Davos? De amerikanska representanterna vid Perssons Förintelsekonferens hade i varje fall uppenbarligen annat att tänka på än att stå framför sin egen dörr.

A-kassemygel?

Hur ofta har vi inte från borgarnas sida hört mer eller mindre uttalade anklagelser om att a-kasssystemet inbjuder till mygel? Undras om det inkluderar Företagarnas Riksorganisation (FR)? Den anklagas bl a för att ha använt utpressningsliknande metoder för att hindra Småföretagarnas arbetslöshetskassa (Småa) för att säga upp ett avtal som Ams misstänker kan vara ett förtäckt bidrag till FR. Enligt Småas ledning har FR hotat byta ut styrelsen om den säger upp avtalet.

Arbetarmakts konferens

I helgen höll Arbetarmakt sin tredje nationella konferens eller årsmöte sedan samgående mellan den dåvarande sektionen av FRKI och Marxistisk vänster i slutet av 1998. Förutom att stämman av det senaste halvårets verksamhet antog årsmötet en resolution om det fortsatta bygget av Arbetarmakt som betonade vikten av en aktiv satsning på att internera i den radikala ungdomsmiljön. Som ett led i detta perspektiv antog årsmötet också ett ungdomspolitiskt program som ger ett revolutionärt svar på de frågor som ungdomen står inför idag. Programmet kommer inom kort kommer att publiceras på vår hemsida. Årsmötet diskuterade också en rad socialpolitiska frågor utifrån ett diskussionsunderlag som försökte sammanfatta var organisationen står idag i dessa frågor. Dessa diskussioner kommer att få avsättning i ett antal artiklar i tidningen tidningen Arbetarmakt framöver.

Årsmötet speglade en stor samstämmighet och präglades av en optimistisk grundton. På kort tid har Arbetarmakt inte bara vuxit medlemsmässigt utan också förmått att etablera sig som en om än liten men dock erkänd del av den radikala vänstern. Vi kan se det inte minst i den ökade intresset för våra ståndpunkter. Ett mått bland många är att vår hemsida hittills har registrerat 15 000 besök, varav merparten under det senaste halvåret.

I sommar kommer Förbundet för en revolutionär kommunistisk international (FRKI) att hålla sin femte kongress. Då kommer revolutionärer från en rad länder att stråla samman för att diskutera perspektiven för bygget av en revolutionär kommunistisk riktning i en värld som blivit alltmer instabil och svårkontrollerbar för dess imperialistiska härskare.

På helgens årsmöte (se ovan) beslöt Arbetarmakt att som ett led i kongressförberedelserna, starta en insamling med 25 000 kronor som målsättning. I motsats till vad de etablerade partierna slänger ut på sina kongresser är det naturligtvis kaffepengar, men vi är en liten och fattig organisation som är helt beroende av våra medlemmars och sympatisörers insatser och bidrag - i motsats till de

etablerade partierna och det bidragssystem de byggt upp för att försörja sin byråkrati.

Glädjande nog fick insamlingen en flygande start på årsmötet. Över 8 000 kronor samlades in som en grundplåt till insamlingen.

Leninstaty i Helsingfors?

I Finlands huvudstad Helsingfors inrättades 1970 en park till minne av Lenins "100-årsdag". För ett kort tag sedan hamnade den i den politiska hetluften. Då ställdes nämligen ett helt seriöst menat förslag att parken borde smyckas med en staty av Lenin.

Förslaget har fått de finska borgarna att sätta kaffet i vrångstrupen. Att Lenins regering erkände Finlands självständighet efter mer än hundra år av rysk kontroll biter givetvis inte på de finska borgarna.

En av dem som rasar över förslaget är samlingspartisten Harri Bogomolov. "Jag ska göra mitt yttersta för att förhindra detta. Hela idén är sjuk", förklarade han högljutt. Märkligt nog var inte dåtidens finska borgare lika högljudda när Leninparken skapades 1970 trots att det dåvarande Sovjetunionen bara styrdes av Bresjnevs förkalkade stalinistiska regim - en regim som i realiteten spottade på allt vad Lenin stått för.

Hur som helst. I Finland finns för övrigt västvärldens sista Leninmuseum och det är mycket sevärt enligt kamrater som besökt det.

Nyheter på hemsidan

Om emigrationen av Sovjetiska judar till Israel

- Tidigare opublicerad

(Uttalande från FRKI:s internationella sekretariat 22 april 1991)

<http://www.arbetarmakt.com/texter/sji.html>

Vänstern växer i SSU

- Artikel (Arbetarmakt nummer 4 1999)

<http://www.arbetarmakt.com/tidning/nummer69/artikel1.html>

Recension av Per-Åke Westerlunds bok "Vänd dom aldrig ryggen - Lärdomar av den antirasistiska kampen"

- Artikel (Arbetarmakts Nyhetsbrev nummer 18 1996)

<http://www.arbetarmakt.com/texter/westerlund.html>